

[Villemoes.]

mit Vedkommende ikke kunnet se, hvilke betydelige Lettelser der er for Erhvervslevet og for Erhvervslevets Udøvere i de Ændringer, der er indført i det foreliggende Lovforslag. Den højtærede Minister svarede under første Behandling her, at naar disse Smaalovændringer, som jeg dog sluttelig vil kalde dem, bliver vedtaget, vilde der være mindre Sandsynlighed for Sagsanlæg mod den højtærede Minister fra Folk, der var utilfredse. Ja, det er selvfølgelig rart at være fri for Sagsanlæg, men jeg sagde dengang, at saa vidt mig bekendt var der ikke nogen, som havde anlagt Sag efter den gældende Lov, Sag, der var vundet — det foreligger i alt Fald ikke for mig; men nu mener den højtærede Minister, at naar han faar disse Ændringer gennemført, vil det være ganske udelukket. De to Hovedændringer er jo Ændringen i Forslagets § 3 angaaende Afgiften og Ændringen i § 12 om, at man kan gribe ind, som det hedder, over for urimelig Prisstigning.

Jeg forstaaer paa den højtærede Minister, at Loven bl. a. af praktiske Grunde maa vedtages saaledes, at den gælder til 1. April 1938, og kan der i den mellemliggende Tid foretages forskellige Overvejelser, som kan bringe Ændringer, vil det selvfølgelig kunne hilses med Glæde. Og kan vi vente til 1. Januar, kan vi vel ogsaa vente til 1. April, saa kan vi vel ogsaa vente Dyrehavstiden med!

Saa vel den højtærede Minister som Udvalgets ærede Ordfører omtalte Spørgsmaalet om Udnyttelsen af vore Eksport-erhverv, idet ogsaa den højtærede Minister tog Afstand fra den Omtale, Venstremindretallet har givet dette Spørgsmaal i Betænkningen, 1ste Spalte paa Side 2: at vi ønsker den størst mulige Udnyttelse af vore Eksport-erhverv. Jeg vil tillade mig at forespørge den højtærede Minister, om det ikke var rigtigt, hvad jeg sagde under første Behandling, Sp. 743: nu har det udviklet sig saaledes, at Danmark selv kan afgøre, hvor meget vi skal sælge til Tyskland, eftersom vort Salg er betinget af, hvor meget vi har købt fra Tyskland i det foregaaende Kvartal. Hvis denne Udtalelse er rigtig, maa det ogsaa være saaledes, at jo mere vi køber dernede fra, desto mere kan vi sælge.

Der er ikke taget Afstand fra denne Udtalelse ved første Behandling, heller ikke af den højtærede Udenrigsminister, som dog ogsaa var til Stede under en Del af Mødet. Jeg spørger: Er den Tanke ikke rigtig, at hvor meget vi kan sælge til Tyskland, afhænger af, hvor meget vi køber fra Tysk-

land; det, vi køber i Tyskland, betinger, hvor meget vi kan sælge til Tyskland? Hvis det er rigtigt — og det gaar jeg ud fra, da det ikke er modsagt af nogen af Regeringspartierne Talere eller Ministrene —, saa hævder jeg, at saa bliver dette Forhold ikke udnyttet til Punkt og Prikke. Noget helt andet er, som jeg sagde, første Gang jeg havde Ordet i Dag, at man kan have forskellige Meninger om, hvorvidt det under Hensyn til mange andre Formaal er rimeligt og fornuftigt; men det er et helt andet Spørgsmaal. Vort Syn er dette, og det kan man argumentere imod, hvis man har en anden Mening, men man kan ikke benægte det, vi har skrevet i vor Betænkning og gentagende har sagt, nemlig at vort Handels-samkvem med Tyskland er afhængigt af, hvor meget vi køber der, eftersom det er gaaet dette Land som saa mange andre Lande, at man ikke har andet end Varer at handle med. Man kan have forskellige Meninger om Sagen, og dem kan man diskutere, hvis man har Lyst og Evne dertil, men jeg vover at paastaa, hvad der er fremført fra Landbrugets Side paa et givet Tidspunkt, at vi kunde være kommet af med for over 80 Mill. Kr. danske Varer eller noget i den Retning, hvis vi vilde og man i det hele taget mente fra dansk Side, at det kunde gaa an at tage saa store Kvantiteter tyske Varer ind i Landet. Det maa være rigtigt, og jeg vil gerne have det modsagt fra denne Plads, hvis det ikke er rigtigt, hvad jeg siger.

Den højtærede Minister nævnte igen Spørgsmaalet om Importørbegrebet, som under denne Forhandling har haft en fremtrædende Plads i Debatten. Jeg skal ikke gaa længere ind paa disse Tanker, idet jeg klammer mig til det Haab, at der kommer en Ændring, men jeg vil gerne sige i Parentes og i højeste Grad til Retledning for Udvalgets ærede Ordfører, at dersom man gik ind paa Venstres Synspunkter med Hensyn til Lovgivningen paa dette Omraade, faldt Spørgsmaalet ganske automatisk bort. Det faldt eo ipso bort, hvis man vedtog vort Ændringsforslag, idet der saa slet ikke var noget, der hed Importør; saa levede man paa dette Omraade under frie Forhold, og saa fik man ikke den Historie, at nogle har Monopol, og andre bliver slaaet ud.

Den ærede Ordfører (P. Christensen) sagde for et Øjeblik siden, at vi havde faaet alle mulige Oplysninger i Udvalget. Nu ligger det ikke for mig at fortælle Enkelt-heder fra Udvalgsforhandlingerne ud over, hvad jeg allerede har anført, men jeg var personlig ikke tilfreds med den Meddelelse,